

Kr. pr. km og saa, idet han regner, at Trafikken paa Asaa-Banen bliver noget mindre, sætter Tallet ned til 4,000 Kr. og multiplicerer det med 5, er det et fuldstændig misvisende Regnestykke, thi der skal køres 9 km. Paa eet Omraade maa jeg dog give Hr. Rammeskov Ret. Han siger, at Trafikken paa Asaa-Banen bliver mindre end den gennemsnitlige Trafik paa F—F-Banen. Her har Rammeskov Ret, thi der bliver ikke og kan ikke blive nogen nævneværdig Trafik paa Asaa-Banen, der bliver saa godt som intet at køre med. Og jeg vover her den Paastand, at Hr. Rammeskov ikke er ukendt med den Tanke, at det, hvis Banen bliver bygget, kan blive nødvendigt at indskrænke Driften til en 3-Gange egentlig Forbindelse mellem Dronninglund og Asaa, sidestillet med, at det kan gaa an at drive Dampskibstrafik med en 3-Gange egentlig Forbindelse mellem Aalborg og København. Men der er en Ting i denne Sag, som Hr. Rammeskov har glemt at tage med i sin Beregning. Han har glemt at notere, at Driften af en Stikbane naturnødvendigt maa blive dyrere end Driften paa en længere Jernbanestrækning, fordi det selvfølgelig koster en Del Penge, naar der skal laves Togstammer for at køre en saa kort Strækning, som der her er Tale om.

Den ærede Ordførers og Hr. Rammeskovs Oplysninger er altsaa urigtige og misvisende, men Toppunktet af Urigtighed i denne Sag har dog det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) Åren af at have præsteret. Han sagde ved Finanslovforlaget anden Behandling henvendt til mig: „Kalksandstenstrafikken mente det ærede Medlem betød heller ikke noget, men jeg skal oplyse, at der i de senere Aar er sendt aarlig 500 store Vognladninger Sten fra Asaa til Aalborg, skønt de maa betale 20 Kr. pr. Vognladning“. Det var paa Grundlag af saadanne Oplysninger, at Afstemningen sidste Gang fandt Sted, men nu er det oplyst, at der sidste Aar ikke er sendt en eneste Vognladning Sten fra Asaa til Aalborg. Jeg har set i Bladene, at det ærede Medlem fra Sæby tager sin Fejltagelse til Indtægt for Baneanlægget paa den Maade, at han siger, at naar der slet ingen Sten befordres nu, vil det blive en ny Indtægt for F—F-Banen, naar den som

Følge af Asaa-Banens Tilstedekomst vil faa 1,500 store Vognladninger Sten at befordre fra Dronninglund til Aalborg. Jeg kommer til at tage dette Fremtidsperspektiv fra det ærede Medlems Øjne, og det kan jeg gøre ved at bede ham om at bruge sin Forstand. Han kender Forholdene i Aalborg, følgelig ved han, at der i Aalborg findes baade Kapital og Handlekraft, og nu beder jeg det ærede Medlem om at tænke sig om og blandt andet tænke paa sine egne Tal. 1,500 Vognladninger Sten vilde blive henved 6 Mill. Sten, men hvis man i Aalborg havde Brug for 6 Mill. Kalksandsten aarlig, tror det ærede Medlem saa ikke, at man der vilde finde paa at lave Stenene selv i Stedet for at transportere dem fra Asaa til Aalborg? Det ærede Medlem ved, at de ved Aalborg har tilstrækkelig Materialier til Raadighed, og han ved formentlig ogsaa, at Materialierne ved Aalborg eger sig langt bedre til denne Fabrikation end de Materialier, der findes ved Asaa.

Der er for øvrigt een Ting til, som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa forrige Gang, dette Spørgsmaal var oppe, og det er, at det ærede Medlem maa dog vist kunne indse, at hvis man vilde føre Kalksandsten i stort Antal fra Asaa til Aalborg, vilde man ikke føre dem ad Jernbanen, men derimod pramme dem derned, da Fabrikken ligger tæt ved Havnen i Asaa. Det vil blive billigere, og Stenene vilde derved lide langt mindre. Overalt, hvor man skal transportere Bygningssten paa lange Strækninger, undgaar man saa meget som muligt at befordre dem paa Jernbane, fordi Stenene lider derved, og man bruger Søtransport, hvor det er muligt. Naar det ærede Medlem derfor vil tænke nøjere over denne Sag, maa han snart komme paa det rene med, at Asaa-Banen, hvis den kommer, aldrig i nævneværdigt Tal vil faa Kalksandsten at føre fra Asaa til Aalborg eller til noget andet Sted. Denne Kalksandstensfabrikation kan mulig have sin Berettigelse for den snævrere Omkreds, fordi der maaske ikke er Ler deroppe, men ellers kan man i det store og hele regne med, at Kalksandstensfabrikationen i Danmark ingen synderlig Betydning har, i alt Fald ikke saa længe vi har det gode Ler, som vi har at brænde Mursten af her i Landet.

Men saa siges der til os, der arbejder